

سياست اجرای برنامه در کانادا

● مترجم: مزگان مغاملی اردکانی

در عین حال، کانادا دارای یک سابقه تاریخی نیم قرن در تضمین مسئولیت اجرای برنامه است. بدین ترتیب که فرض می شود عوامل بخش برنامه دارای مسئولیت دولتی بر اساس استفاده ی بینه از اموال و مستغلات دولتی یعنی رادیو و تلویزیون می باشد. شرکت های کابلی نیز تصور می کنند که دارای مسئولیت هسای بر اساس دریافت برنامه های زنده و حق انحصاری آنان برای تحویل کابل در محدوده های مجاز، می باشند. امروزه، آنچه آن که در ابتدا نیز بیان شد، اولین عامل اصلی آزادی بخش برنامه این است که به کانادایی ها فرصت داده شود تا این آزادی را اعمال کنند. آزادی بخش برنامه مانند هر نوع آزادی دیگر می باشد و به شخص اجازه نمی دهد تا به آزادی دیگران تجاوز کند. در سطح بین الملل، کانادا همیشه ترجیح داده است که یک مرز فرهنگی تمام نشدنی را حفظ کند به گونه ای که کانادایی ها به بیانات ملل دیگر دست نیایند، اما به همان اندازه باید مطمئن باشند که مردمانشان می توانند آزادی بیان را اعمال کنند و به آن دسترسی داشته باشند. بدون شیوه ها و روش های

تجاوز قرار نمی گیرد. اهمیت اعمال «آزادی بخش برنامه» به وسیله مردم کانادا را به خاطر بسپارید. ما می دانیم که دادگاه ها این اجازه را ندارند که مقاصد قانون گذاران را زمانی که یک قانون به مرحله ی اجرا در می آید، تغییر دهند. دادگاه های دیگر در این مورد تصمیم گیری خواهند کرد. لطفاً به خاطر بسپارید که این امر دومین هدف بیان شده را که عبارت «بدون دخالت در حقوق آنها» می باشد، اجرا می کند. این حقوق به وضوح در این سند ذکر شده است. یک گزارش در کمیسیونی معتبر در مورد ارتباطات و فرهنگ، نظریات زیر را به دنبال دارد.

بخش فرهنگ و ارتباطات

آزادی و مسئولیت

تمامی افراد در کانادا «آزادی انقیبه، عقیده، نظر و بیان دارند و همچنین از آزادی مطبوعات و سایر رسانه های ارتباطی» با اصول کهن «آزادی مطبوعات» این مطلب را آشکار می سازد که آزادی اجرای برنامه، یک حق قانونی است که کانادایی ها از آن لذت می برند.

این اسناد به وسیله بخش ارتباطات دولت کانادا منتشر شده است و به ما در فهم قصد و نیت سیاست جدید اجرای برنامه برای کانادا در سال ۱۹۸۸ کمک می کند.

ما چندین بخش و بیانات خاصی را مشخص کرده ایم که به نظر می رسد بیانگر این مطلب هستند که مردم کانادا این حق را دارند که پیام های بین المللی (مربوط به آمریکا) را بررسی کنند، زیرا به آزادی های دیگران تجاوز نمی کنند. «آزادی حقوق» به معنای حمایت از آزادی های تجاری اسپرس ویزا^۱ و «استارچویس»^۲ نیست و جزو موضوعات مدنی به حساب می آید؛ برای تلویزیون مستقیم^۳ مجوز صادر گردید و چند سال پیش آن حقوق را رها کرد.

در حال حاضر بدون داشتن اعتبار در کانادا، آنها حق جمع آوری پول برای برنامه هایی که غیر قانونی بخش می کنند، ندارند و بنابراین هیچ گونه خسارات مالی ندارند. این امر به وضوح نشان می دهد که حقوقشان که مدتی است آن را کسب کرده اند، با پرداخت کردن و یا پرداخت نکردن شما برای علامات و نشانه ها، مورد

آزادی پخش برنامه در کانادا را مستلزم این است که ما به گروه اکثریت اجازه ندهیم که اقلیت را به حرف درآورد.

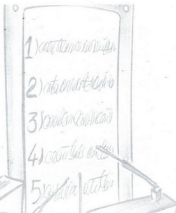
اولین عامل اصلی آزادی پخش برنامه این است که به کانادایی‌ها فرصت داده شود تا این آزادی را اعمال کنند.

بیان، صدای مردم، خاموش و هویت آنها ناپدید می‌گردد. بدون یک سیاست قاطع برای تضمین آزادی واقع در پخش برنامه، ما خطر بازگشت به دهه‌ی ۱۹۲۰ را می‌پذیریم، آن زمان که بجز برنامه‌های محلی، ایستگاه‌های رادیویی کانادا به سادگی تبدیل به کانال و معبری برای برنامه‌های وارداتی آمریکا به حساب می‌آمد.

با استفاده از همان نمونه، آزادی پخش برنامه مستلزم این است که در کانادا، ما به گروه اکثریت اجازه ندهیم که اقلیت را به حرف درآورد بلکه با انجام آنچه که می‌تواند، فرصت‌های تمام نشدنی برای بیان به بخش‌های مجلس مؤسسان ملی چه اجتماعات زبانی، چه اجتماعات قومی و نژادی و چه اجتماعات منطقه‌ای، در اختیار ما قرار دهد.

اهداف اصلی آزادی و مسئولیت در پخش برنامه‌ها در کانادا به صورت پاره‌ای از جزئیات در ششمین گزارش کمیسیون بررسی در ارتباط با قوانین پخش برنامه بیان شده است. ما در اینجا به بحث و بررسی عناصر مهم می‌پردازیم تا اهمیت آنها را به عنوان





سرویس‌های خصوصی است، داده شود. به استثنای «۱+۳» سرویس (PBS+CBS,NBC,ABC) این اقدام جدید باید سرویس‌های رادیویی و تلویزیونی خارجی را در زمانی که برنامه‌های آنها تکمیلی برای عوامل پخش و عوامل اجرایی شبکه به حساب می‌آیند، پوشش دهد. نکته‌ی مهم در اینجا این است که قانون جدید باید زمینه را برای حفظ تعادل معقول بین برنامه‌های خارجی و برنامه‌های کانادا که آماده پخش می‌باشد برقرار کند، همچنان که قانون سال ۱۹۶۸ این اقدام را در مورد عوامل پخش خاص در کانادا انجام داد.

به منظور دستیابی به اهداف فرهنگی کانادا، این سیستم از بدو شروع، یک پخش همگانی (یعنی مؤسسه پخش برنامه در کانادا) را اضافه کرده است که در چند سال اخیر مقامات اجرای برنامه‌های آموزشی محلی بدان ملحق شده‌اند. پخش خصوصی، به واسطه‌ی تولید انبوه برنامه در رادیو و تسلط بر تلویزیون طی چندین سال، برای نظارت و شرایط آزادی عمل طراحی شده که به منظور اطمینان از این که

پخش و گردانندگان شبکه تهیه می‌شود عمدتاً باید کانادایی باشد و هر کامل پخش و گرداننده‌ی شبکه موظف است عمدتاً نیاز کانادایی و دیگر تدابیر استفاده کند. کمیسیون در ششمین گزارش خود یادآور شده است که این حسن نباید در مورد این قانون جدید به وجود بیاید که عمدتاً نیاز کانادایی‌ها برای پخش برنامه‌های کانادایی خاص در نظر گرفته شود و گردانندگان شبکه به گردانندگان سیستم‌های کابلی این اجازه را بدهند که با آزادی کامل برای وارد کردن برنامه‌های خارجی بدون ممانعت و محدودیت و بدون تعهد همخوانی با برنامه‌های کانادا اقدام کنند تا از طریق برنامه‌های کانادا پخش گردد. در راستای یک قانون جدید برای انعکاس احقاقی جزای و آینده، نقش اصلی شرکت‌های کابلی و دیگر منتشر کنندگان، چنین تعریف می‌گردد که: «پخش سرویس‌های رادیویی و تلویزیونی کانادا در فرانسه و انگلستان، به سرویس‌های عمومی و به سرویس‌های خصوصی که حق تقدم با سرویس‌های پخش عمومی کانادا و به دنبال آن

پایه و شالوده‌ی تحلیل و پیشنهادها که در این گزارش به ثبت رسیده است، تأکید کنیم. در نتیجه‌ی آسیب پذیری کانادا از هجوم برنامه‌های ایالات متحده، هدف اول از آزادی پخش برنامه در کانادا این بوده است که کانادایی‌ها کنترل سیستم پخش برنامه را در دست بگیرند و این سیستم توسط یک مؤسسه‌ی جداگانه، سرپرستی و نظارت شود. دومین هدف این است که این سیستم را برای پاسخ گویی به نیازهای مردم کانادا راغب سازیم بدون این که به زور در حقوقشان مداخله شود. این بیانگر یک اقدام متعادل و دقیق از آزادی و مسئولیت می‌باشد که به حمایت از آزادی پخش برنامه می‌پردازیم بدون این که به شیوه‌هایی متوسل شویم که آن هدف را با شکست مواجه می‌سازد. هدف کلی و واضح این سیستم در این عبارت بیان شده است که «به منظور حفاظت کردن، برقرار نمودن و نیرو بخشیدن به بنای اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی کانادا. این مطلب با این قید و شرط تکمیل می‌گردد که برنامه‌هایی که به وسیله‌ی عوامل



در بخش ۲ از اساسنامه قانون اساسی حقوق و آزادی‌ها بیان شده است که تمامی افراد در کانادا «آزادی اندیشه، عقیده، نظر و بیان» دارند و همچنین از آزادی مطبوعات و سایر رسانه‌های ارتباطی «با اصول کهن آزادی مطبوعات» این مطلب را آشکار می‌سازد که آزادی اجرای برنامه، یک حق قانونی است که کانادایی‌ها از آن لذت می‌برند.

بخش کوچکی از مخارج تولید برنامه‌های کانادایی قابل مقایسه، خریداری کنند. شواهد ارائه شده در گزارش‌های ما نشان داد که اهداف اساسی این سیستم به وسیله شرکای اصلی پذیرفته شد. برای مثال، رابرت بنو، رئیس هیئت مدیره ی تلویزیون از بخش انجمن عوامل بخش کانادا چنین می‌گوید:

«سیستم بخش برنامه در کانادا باید از پاسخ به علائق، فوریت‌ها و فرصت‌های کانادایی‌ها جلوگیری کند. نباید افشگری در مورد این بیانه وجود داشته باشد. کانادایی‌ها باید انتخاب کنند اما علاوه بر آن حق انتخاب نیز دارند.»

به منظور درک اهداف وسیع این سیستم، سیاست بخش برنامه در کانادا اهداف قانونمند صریحی را در بر دارد. بعضی از این اهداف، اصول محتوای کانادایی را با اهداف اصنافی خاص مربوط می‌سازند، دیگران به اهداف خود باقی می‌مانند.

- 1- ExpressVU
- 2- Starchoice
- 3- Direc TV

سال‌های اخیر کمیسیون رادیو - تلویزیون و ارتباط از راه دور در صدد برآمده است تا این ارتباط فرار دادی را به وسیله تعیین «شرایط آزادی عمل» که مناسب با هر عامل بخش می‌باشد و نه به وسیله تکیه‌ی عمده و منحصر به قوانین فراگیر و جامع که به آنها تحمیل می‌شود، مورد

امروزه، اولین عامل اصلی آزادی بخش برنامه این است که به کانادایی‌ها فرصت داده شود تا این آزادی را اعمال کنند، آزادی بخش برنامه مانند هر نوع آزادی دیگر می‌باشد و به شخص اجازه نمی‌دهد تا به آزادی دیگران تجاوز کند.

بخش خصوصی، به واسطه تولید انبوه برنامه در رادیو و تسلط بر تلویزیون طی چندین سال، برای نظارت و شرایط آزادی عمل طراحی شده که به منظور اطمینان از این که نمی‌از برنامه‌هایشان کانادایی بوده است، مستعد می‌باشد.

تا یکد فرار دهد. این گسترش یا تأیید نیروی کار و این کمیسیون همراه بوده است. در عین حال، کمیسیون با نیروی کار موافقت کرده است که اشتیاق و انگیزه برای کمک به عوامل بخش در کانادا به منظور انجام قول و قرارهایشان، لازم است، چرا که آنها قادرند برنامه‌های آمریکایی را برای

نیمی از برنامه‌هایشان کانادایی بوده است، مستعد می‌باشد. در قوانین پیشنهادی، بخش اجتماعی در بخش برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی درک و شناخت را به عنوان یک مؤلفه‌ی سیستم همگانی جدا کرده است. این سیستم تا حدودی بر اساس اختیارات مستحکم محتوای کانادایی

نیمی از برنامه‌هایشان کانادایی بوده است، مستعد می‌باشد. در قوانین پیشنهادی، بخش اجتماعی در بخش برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی درک و شناخت را به عنوان یک مؤلفه‌ی سیستم همگانی جدا کرده است. این سیستم تا حدودی بر اساس اختیارات مستحکم محتوای کانادایی

نیمی از برنامه‌هایشان کانادایی بوده است، مستعد می‌باشد. در قوانین پیشنهادی، بخش اجتماعی در بخش برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی درک و شناخت را به عنوان یک مؤلفه‌ی سیستم همگانی جدا کرده است. این سیستم تا حدودی بر اساس اختیارات مستحکم محتوای کانادایی

که به مؤسسه‌ی بخش برنامه در کانادا داده شده است، عمل می‌کند و تا حدودی نیز بر اساس قرار داد فرهنگی-تلویحی میان بخش کنندگان خصوصی و مردم کانادا، عمل می‌کند. عوامل بخش سطح مشخصی از برنامه‌های کانادا را در ازای دریافت امتیاز جواز بخش عرضه می‌کنند. در